

remors

del

gaià

Publicació d' "EL NIU", Centre d'esplai i cultura. LA NOU

Maig, 1973 / 3

COL.LABORACIONS

I. Una lliçó que no s'ha d'aprendre	pàg. 1
II. Nuestros maestros opinan	2
III. Anada a Montserrat, a peu	4
IV. Una ullada al nostre passat	6
V. Irlanda, ¿guerra religiosa o de classes? .	7
VI. Picasso, la vida y la obra	9
VII. L'adulteració dels aliments	11
VIII. Dietari	12
IX. L'emigrant	13
X. Parlem bé el català	16
XI. Palmarès de Joan Sabater	17
XII. Sports	18
XIII. Passatemps	19
XIV. Galeria de l'humor	20

UNA LLIÇO

QUE NO S'HA D'APRENDRE

1.

En la nit de l'11 al 12 de maig fou assaltada la Caixa Rural del nostre poble, de la qual uns individus s'endugueren la caixa de caudals, arrancant-la de la paret on estava fixada.

Hom creu que els assaltants van entrar per una de les finestres que hi ha en el pati del costat. Arrancada la finestra, entraren sense dificultat a l'interior de l'edifici.

De la manera que ha estat realitzat atemptat sembla que algun d'aquests ocellots nocturns debia ser bon coneixedor del lloc.

Es de lamentar aquest succés. Un més en la llista de fets delictius que, d'un temps encà, pertorben la tranquil·litat de la nostra localitat. Tanmateix, en aquesta ocasió el delicte esdevé més censurable, ja que afecta una entitat -la CAIXA RURAL PROVINCIAL- que presta un bon servei de cara a la promoció de la nostra societat rural.

Lementem i denunciem aquesta mena de fets, esperant que, els qui tenen la missió de vetllar per l'ordre social, els impedeixin en tant que sigui possible.

Entrevista con los maestros de nuestro pueblo: Sr. Alfonso Cayuela (maestro), y Sra. Mercedes Vallverdú (maestra), sobre la actual conjuntura de las escuelas en nuestro país, y en especial en nuestra población.

1/ ¿ CREE USTED QUE SE VALORA SUFICIENTEMENTE SU TRABAJO POR PARTE DE LOS PADRES DE SUS ACTUALES ALUMNOS?

Maestro: En general, no.

Maestra: No, salvo raras excepciones.

2/ ¿ CREE USTED NECESARIA LA PARTICIPACIÓN DE LOS PADRES EN LA MARCHA DE LA ESCUELA?

Maestro: Si, en realidad hoy es indispensable si se quiere lograr una educación a la altura de nuestro tiempo.

Maestra: Es necesaria y muy útil.

3/ ¿ EXISTE ESTA PARTICIPACIÓN EN NUESTRAS ESCUELAS?

Maestro: En absoluto, aunque es cierto que esta participación no ha sido solicitada de modo expreso por parte de los maestros, quizá porqué en la actual situación de cambio de las estructuras educativas existe bastante confusión sobre la forma en que podría concretarse una tal colaboración con los padres.

Maestra: Poca.

4/ ¿ ENCUENTRA EN EL PUEBLO MUESTRAS DE INTERÉS DE PROMOCIONARSE CULTURALMENTE?

Maestro: No poseo datos suficientes para responder responsablemente, pero tengo la impresión de que el interés es escaso. Es cierto que no existen aliados que pudieran promoverlo, y pienso fundamentalmente, al decir esto, en los medios de comunicación. Un dato positivo sería la creación de esta revista juvenil.

Maestra: Según referencias existe en la actualidad muestras de este interés.

5/ ¿ QUE ES EL LIBRO BLANCO DE EDUCACIÓN?

Maestro: Es el libro que recoge el estado de la educación y la enseñanza en España en el momento de su redacción y propone las medidas a adoptar para corregir parte de las deficiencias y desfases observados.

Maestra: Libro de orientación para renovar formas de enseñanza.

6/ ¿ CREE USTED APLICABLE EL CONTENIDO DEL LIBRO BLANCO EN ESPAÑA?

Maestro: Supongo que esta pregunta se refiere, más que al Libro Blanco, a la Ley General de Educación, y es en este sentido en el que responderé.

La Ley presentada a las Cortes para su aprobación tenía el título de Ley General de Educación y de FINANCIAMIENTO DE LA REFORMA EDUCATIVA. El artículo de esta segunda parte sufrió unas modificaciones y recortes considerables.

Ello ha significado, que los recursos económicos disponibles serán limitados más de lo previsto y es ahí donde se encuentra la mayor dificultad para la aplicación plena de una reforma que prevé la gratitud total, tanto en centros estatales como privados, en el primer nivel educativo (E. G. B.), la transformación y modernización de los centros de Enseñanza, y la creación de otros nuevos, la aplicación de métodos que exigen considerables gastos en material, instalaciones, contratación de personal, etc.

7/ ¿ EN QUE CONSISTE LA E. G. B. (ENSEÑANZA GENERAL BÁSICA) ?

Maestro: Es el primer ciclo de escolaridad obligatoria (peldaños anteriores, pero no obligatorios, son las escuelas maternas y los parvularios) que engloba la anterior Enseñanza Primaria y el Bachillerato Elemental, que desaparecen con la progresiva implantación de la E. G. B. Se cursa entre los 6 y los 13 años inclusive, y está compuesto de ocho niveles o cursos. En principio a los diez años del plazo para la total implantación de lo previsto en la Ley general de Educación, es decir en 1980, la E. G. B., además de obligatoria para todos los españoles comprendidos entre las edades citadas, será gratuita en cualquier centro del país.

Maestra: En hacer la enseñanza gratuita y obligatoria, agrupada en ocho cursos.

8/ UNA VEZ TERMINADOS LOS ESTUDIOS EN NUESTRA ESCUELA NACIONAL, ¿ QUÉ DEBE HACER EL ESTUDIANTE PARA CURSAR ESTUDIOS SUPERIORES ?

Maestro: Una vez implantados en su totalidad los ocho cursos de E. G. B. (lo que ocurrirá en el curso 1.974-75), el estudiante que los haya seguido con aprovechamiento, obtendrá el título de Graduado Escolar, que le permitirá acceder al primer curso del B. U. P. (Bachillerato Unificado Polivalente). Este Bachillerato tiene una duración de tres años. Tras él se hace COU (Curso de Orientación Universitaria) y finalizado éste, se está en disposición de matricularse en cualquier Escuela, Colegio o Facultad Universitaria.

Los que tras cursar la E. G. B. no logran el título de Graduado Escolar, obtienen el Certificado de Escolaridad, y deben pasar a la Formación Profesional de Primer Grado. Posteriormente, y por la vía de la Formación Profesional, tendrán oportunidades de acceder a los estudios superiores, una vez superadas las pruebas que para ello se arbitren.

Maestra: Bachillerato (3 cursos), Universidades, Escuelas de Orientación profesional, etc.

Agradecemos a nuestros maestros sus aclaraciones, que creemos de interés para los padres de los alumnos de nuestra población.

Antoni Mompel

El grup d'excursionisme "Els Nouens" que es va formar fa uns dos mesos en l'anada a l'ermita del Remei d'Alcover i que ha tingut un feliç "baptisme de foc", com se sol dir en aquests cassos, amb la marxa a Montserrat.

L'excursió tingué lloc els dies 19, 20, 21 i 22 d'abril. Per no estendre'ns excessivament només esmentarem els pobles i fets més importants.

Vàrem marxar de La Nou a les 4 del matí en direcció a Salomó, passant per la via. Allí omplírem les cantimplores i seguírem fins a Vilardida. Arribats a Vila-rodona vam esmortzar davant el Casal. Ens acostàrem a uns pagesos per preguntar-los una dreuera que ens portés a Santes Creus. Ens n'indicaren una que sols arriba fins a Aiguamúrcia.

A Santes Creus vàrem ser-hi pels volts de les 11 del matí. Hi visitàrem el monestir. Prop de les 12 vam pujar fins a Pont d'Armentera. Vam dinar a baix al riu, on vam quedar-nos-hi fins a les 4 de la tarda. Tot seguit prosseguírem la marxa. Un cop arribats a Querol ens "instal.larem" en una pallissa.

Fins aquí no havíem tingut gaire bé problemes. Tanmateix, a l'hora de sopar el "Ros" es començà a queixar que li feia mal l'ingle. Sense donar-li massa importància, el férem descansar amb les cames més aixecades que la resta del cos per facilitar la circulació de la sang. Un cop sopats anàrem a dormir. El son fou interromput per una pluja artificial. A uns "graciosos" se'ls va ocórrer d'improvisar un "plujot" llançant aigua pel sostre.

Al matí, a l'aixecar-nos, el "Ros" va dir que no es veia amb cor de continuar. Després de parlar-ho vàrem decidir que un grup marxés i l'altre es quedés allí per atendre el cas. Quan els uns ja fèien camí els que s'havien quedat, un cop solucionat l'assumpte, vam marxar per una dreuera pensant que els portaria a la carretera prop d'Esblada. Després de dues hores de camí, s'adonaren que havien errat la ruta, ... i hagueren de desfer 7 quilòmetres. Arribaren a Esblada a 1/4 d'1.

El primer grup va esmortzar al límit de la província de Tarragona, on hi deixà una nota indicant l'hora en què havien estat allí. El segon, dinava a Esblada, mentre el primer ho feia a 3 km. de Carme. Resultat de tot això: que el segon grup va haver de caminar tota la tarda, arribant a Pobla de Claramunt a 1/4 de 8 (casi naa!). El primer grup havia buscat ja un lloc per a dormir. Després de sopar -com a bons nens!- vam anar a veure la processó. (Era divendres sant). A 1/4 d'11 anàrem a dormir al "Cau", un lloc semblant a "El Niu".

Al matí van anar a trobar el Mossèn de Pobla perquè ens indiqués el camí més curt per arribat a Montserrat. Fetes les compres, ens encaminàrem cap "Els Brucs".

Seguint instruccions vam seguir el camí per anar cap a Can Massana. D'aquí a Montserrat hi mancaven 10 km. Fèrem una parada per dinar, continuant després fins el terme del nostre "pelegrinatge".

Quan faltava tan sols un km. per arribar-hi el "Noi" s'adonà que s'havia deixat una bombona de gas al davant de l'aeri de Santa Cecília. Tornà endarrera, però ja no la trobà. (unes "ànimes caritatives" se l'havien endut).

A 1/4 de 7 de la tarda vam arribar a Montserrat. (Visca !!!).
Després de buscar lloc per a dormir, vam donar un tomb per fer son,
descansats com estàvem de no fer res en tot el dia ("Tios" fermes !)

Havent sopat, uns quants van anar a la funció religiosa i a la tro=
bada de joves de tot Catalunya que, des de fa uns anys, s'organit=
za cada any a Montserrat amb motiu de la Vetlla pasqual.. Els altres
es van quedar a guardar les motxilles.

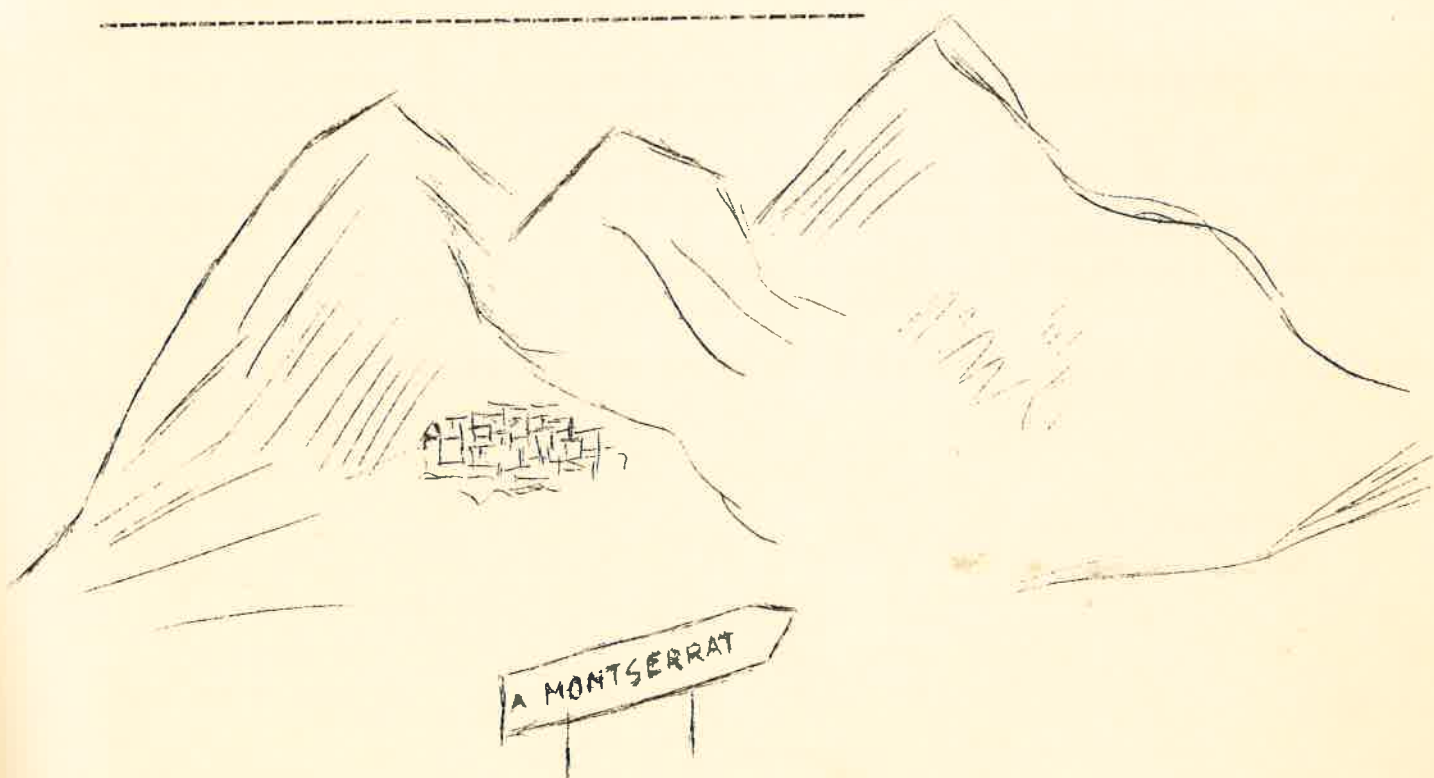
A les 7 del matí ens vam aixecar, i els que s'havien quedat a la
nit anaren a missa. Després d'esmortzar pujàrem fins a Sant Joan
amb el funicular i van estar tot el matí voltant per dalt. Al nig=
dia baixàrem al Monestir per escoltar la Salve.

Després de dinar, a 2/4 de 3, baixàrem per un indret fins a Monis=
trol, des d'on van agafar el tren (vull dir: el tren ens va aga=
far a nosaltres) fins a Barcelona i ... des d'allí fins a La Nou.

Aquesta fou la nostra 1ª anada a Montserrat. Esperem que a l'any
vinent poguen fer-la per segona vegada.

"Els Nouenos"

qui té llengua ... a Roma va

U N A U L L A D A A L
N O S T R E P A S S A T

Sota aqueix títol iniciem una sèrie de capítols destinats a donar algunes clarícies sobre la història del nostre poble. No és gens fàcil l'elaboració d'aquesta pàgina, ja que de notícies concretes del nostre poble no en tenim gaire bé fins la meitat del s.XIè. Tanmateix, malgrat les dificultats assenyalades, l'època que podríem anomenar "prehistòria" de La Nou tractarem d'omplir-la mitjançant estudis realitzats sobre el poblament de Catalunya, a partir de les restes que s'han trobat prop del nostre poble.

Voldríem que fos aquesta una pàgina oberta. Per aquest motiu si algú té afecció al tema li agrairíem la seva col.laboració.

Abans d'endinsar-nos de ple en el tema del nostre poble, descriurem breument els seus precedents històrics més antics.

Qui eren els primers habitants, els indígens? Es molt difícil d'aclarir-ho. Sembla que el bressol de la civilització ens porta a l'Orient afro-asiàtic. Es interessant el llibre de Leonard Woolley, titolat "Ur, la ciudad de los caldeos", on l'autor ens parla de les grans cultures trobades en aquests indrets, anteriors al Diluvi.

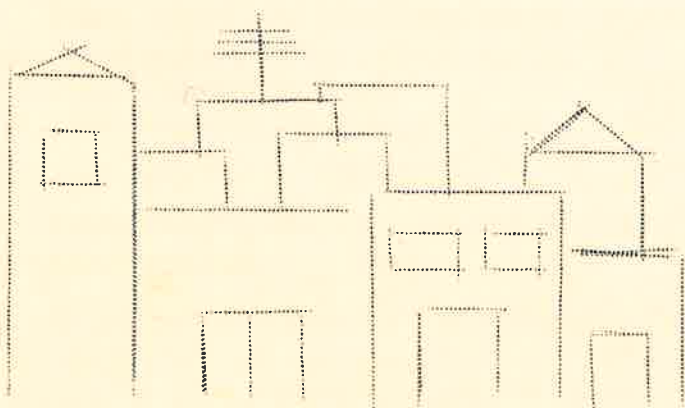
El pas d'Orient a l'Occident, i concretament a la nostra península, pòt haver tingut lloc pel Nord (Pirineus), i en dues depressions extremes: la basca i la catalana. També podem pensar que la península es pot haver convertit en regió de pas entre Europa i Africa en èpoques de canvis climàtics que ha sofert la terra.

Ramon d'Abadal, en la seva Història de Catalunya, ens diu que la densitat del poblament prehistòric esra baixíssima. Hom calcula que al cap d'uns vint-mil anys els habitants de la península no arribaven a 100.000, xifra que correspon a 1 habitant per cada 6 km. Es lògic que tenint tant de terreny per escollir cerquessin els llocs on les condicions de caça, pesca, ... els fessin la vida més fàcil.

Els vinguts pel pas de Pertús, avançant cap al sud al llarg de la costa mediterrània, ocupaven les planes costeres fins enllà de l'estret de Gibraltar, infiltrant-se per les valls cap a l'interior. La gent d'aquell temps vivia en coves o cabanyes. Testimoni d'això ens l'han deixat les nombroses restes en la regió de llevant.

En el proper número veurem la relació de tot el que hem dit amb el nostre poble.

Lluís Virgili

IRLANDA

7.

¿GUERRA RELIGIOSA O DE CLASES?

Irlanda es un territorio que siempre ha estado en continua lucha.

Los ingleses desembarcaron en Irlanda por primera vez en 1170. Sin embargo la colonia irlandesa fue fundada en 1609, después de que Londres y Dublín fueran reunidas bajo el cetro de Enrique octavo en 1542.

Hasta este momento en Irlanda había católicos y protestantes, pero se favoreció la instalación mediante concesión de tierras a presviterianos escoceses. Los nativos, tanto católicos como protestantes, fueron relegados a un segundo puesto negándoseles el acceso a los cargos públicos.

Por estas fechas Irlanda aún no estaba dividida en norte y sur, sino que había como dos regiones una al norte con capital en Belfast y otra al sur con capital en Dublín, pero dependientes ambas de Londres.

En 1921 el parlamento de Dublín vota en favor de la independencia y nace un nuevo estado, la república de Irlanda (EIRE) que cuenta con un 88% de católicos. Pero el Parlamento de Belfast, que cuenta con una mayoría absoluta de protestantes, decide seguir unida a Gran Bretaña.

Entonces los católicos del norte empiezan a sufrir las consecuencias de la inferioridad numérica negándoseles, como varios siglos antes, el acceso a los cargos públicos.

En el Ulster vive aproximadamente un millón y medio de personas de las cuales un 35% son católicos, cifra que viene a ser reducida en números a medio millón de habitantes.

En 1943 el primer ministro J.M. Andrews afirmaba, ante las preguntas de los periodistas, que de los miembros que había en el Parlamento sólo uno era católico, a pesar de que en teoría y dado el número de habitantes correspondían al rededor de diez.

Ante estas irregularidades lo que pretendía y pretende el Movimiento pro derechos humanos en todas sus marchas es que, en las elecciones, a cada hombre le correspondiese un voto a lo que burlescamente respondían los Unionistas: una mujer una pildora. El Partido Unionista es la derivación en el Ulster del Partido conservador Británico y que durante sus largos años de permanencia en el poder ha segregado constantemente a los católicos.

¿ Que piden los católicos en sus manifestaciones callejeras? Simplemente piden tres cosas. Estas son:

- Un hombre, un voto.
- Una familia, una casa.
- Un hombre, un empleo.

Cosas fundamentales para poder vivir. Hay que tener en cuenta que a los católicos hasta se les niega el trabajo.

Se ha hablado mucho de una guerra religiosa, pero también se puede hablar de una guerra de clases. Claro que cada una de estas clases se define como católicos y protestantes, sinónimo de proletarios colonizados y burgueses y colonizadores, respectivamente.

Ante la pregunta ¿ no se podría llegar a un entendimiento entre católicos y protestantes? responde el pastor protestante Iam Pasley: Por supuesto que no mientras los católicos se presten al juego del Vaticano y de Moscu.

Ante la misma pregunta William Whitelaw, ministro británico encargado de los asuntos del Ulster y máxima autoridad en la provincia, respondía de la siguiente forma: En Irlanda del Norte es muy difícil la paz debido a que hay demasiados partidos formados y hasta algunos de ellos, como el IRA, están ayudados por naciones (se ha hablado de Libia y Checoslovaquia) con lo cual se ve que existen intereses extra-nacionales que desean que esta lucha continúe.

Otros grupos actuantes en el Ulster son:

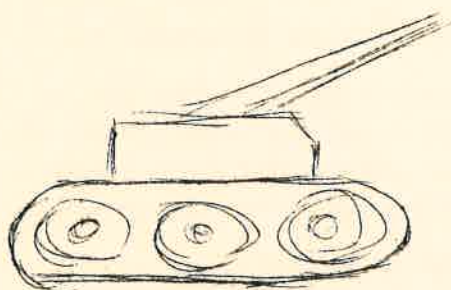
U.D.A. (Asociación de Defensa del Ulster). Es un movimiento guerrillero protestante.

Vanguard, Movimiento activista protestante encabezado por William Graig, que fue ministro del interior en 1969. Este grupo está muy unido al UDA. Estos grupos son de la oposición protestante a los dos IRA, el provisional y el oficial.

Difícil situación para el gobierno de Londres, pero más aún para los habitantes del Ulster.

Difícil solución a un problema difícil pero, como bien dijo Harol Wilson, ex premier laborista: " todo intento de solución debe tener como fin último la reunificación de Irlanda, y si no...tiempo al tiempo.

Josep Mª Fortuny

El hombre sabe que está en su mano el dirigir las fuerzas que él ha desencadenado y que pueden aplastarle o servirle.

C. Vaticano II

PICASSO, LA VIDA Y LA OBRA

En Málaga el 25 de octubre de 1881 en la plaza de la Merced, nº 15, tercer piso nació Pablo Ruiz Picasso.

Fueron sus padres José Ruiz y María Picasso, y Lola, su hermana, a los que dedicó muchas de sus obras.

En 1895, a mediados de septiembre, José Ruiz llega a Barcelona, desde Vigo, para tomar posesión definitiva de su cargo: profesor de dibujo en la Escuela de Bellas Artes. Le acompañaba Doña María, su esposa, y sus hijos, Pablo y Lola. Aquel mismo mes Pablo hace un brillante examen de ingreso en La Lonja.

Pablo fué el único varón del clan " Ruiz - Picasso ".

En la escuela Pablo pasa las horas de clase dibujando palomas y toros, que su padre le enseñó. Toros y palomas dos temas que Picasso nunca abandonará.

En 1896 Picasso pintó a sus padres, que se conservan en el Museo "Picasso" de Barcelona.

En 1896, no muy lejos de La Lonja barcelonesa, Picasso hace una serie de grandes composiciones de muy noble compostura: "La primera Comunión" "El Monaguillo" y, sobre todo, "Ciencia y Caridad". Estas obras también se conservan en el Museo "Picasso" de Barcelona.

El 12 de junio de 1897 se inaugura en Barcelona "Els Quatre Gats", taberna modernista. Allí conoce Picasso a Gaudí, Nonell, Casas, Miguel Utrillo y Rusiñol. En esta taberna pinta el original cartel " Els Quatre Gats " y es allí donde cuelga su primera exposición en 1900.

Picasso en sus obras firmaba P. Ruiz Picasso, y en 1901 anula P. Ruiz y solo pone Picasso.

Las obras de Picasso se pueden clasificar por épocas:

• De 1901 a 1904 transcurre la época llamada del color AZUL o la Bajada a los infiernos. La época azul no es un todo macizo compacto, sino una serie de estados de ánimo en que la tristeza y la compasión van decantándose hasta sublimarse en una alquimia apasionada y terrible.

Obras importantes de la época azul: " El guitarrista " (1903), " La comida fugal " (1904), " La vida " (1904).

• De 1904 a 1906 es la época ROSA, o de la media sonrisa en rosa. En esta época Picasso se traslada definitivamente a París.

Obras de esta época: " Retrato de la señora Canals " (1904), " Muchacha sobre un balón " (1905).

• En 1907 empieza la época del CUBISMO.

El cubismo es una moderna escuela pictórica que pretende representar no sólo el aspecto que la vida percibe desde un punto dado, sino su realidad integral expresada por medio de figuras geométricas. Simboliza en el cubo su ideal representativo. Las primeras exposiciones de obras cubistas se organizaron en París hacia 1910 siendo uno de los iniciadores de este movimiento Pablo Ruiz Picasso

Sus principales obras cubistas son: " Las señoritas de Aviñon ", " El poeta " " El violín " " La balsa de Horta de Ebro " " Retrato de Kahnweiler " " Bodegón en un paisaje " " Personaje sentado en una mesa ".

Picasso en 1937 empieza a pintar Guernica, una de las mejores telas. Entonces trabajaba en la calle de los Grands Austins, donde un siglo antes había escrito Balzac su "obra maestra desconocida". Para Picasso aquellos días eran amargos porque España estaba en guerra.

Picasso dijo que el toro de Guernica quiere ser la brutalidad y las tinieblas y que el caballo representa al pueblo.

El 19 de abril de 1949 cuando en París se abría el congreso de la paz nace Paloma la hija de Picasso.

En 1954 entró en la vida de Picasso una muchacha llamada Jacqueline Roque con la cual se casará en 1961.

Picasso dedica a Jacqueline muchas de sus obras.

En 1967 pintó varios cuadros de las " meninas ".

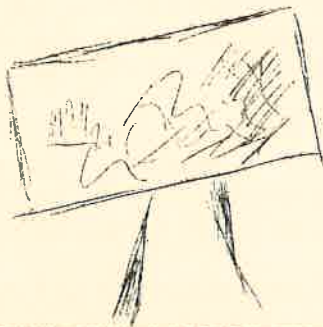
En 1958 vuelve a despertar el aire de la Guernica y de los toros. Obras: " Toro en la mesa " y " Corrida de toros en Arles " " Toros y toreros ".

En 1965 empieza a trabajar en barro, madera y metal.

En 1973, en Mougins (Francia) murió Pablo Ruiz Picasso y fue enterrado en el castillo de Vesuvenargues.

Al morir no dejó testamento. Su fortuna es incalculable, al igual que sus obras.

Josepa Fortuny

Este mundo en que vivimos tiene necesidad de la belleza para no caer en la desesperanza. La belleza, como la verdad, es quien pone la alegría en el corazón de los hombres; es el fruto precioso que resiste la usura del tiempo, que une las generaciones y las hace comunicarse en la admiración. Y todo ello por vuestras manos.

Mensaje del Concilio Vaticano II a los artistas

L'ADULTERACIÓ DELS ALIMENTS

No tinc a mà cap dada sobre la influència real que respecte al consum de la llet i els seus derivats ha produït la divulgació de les sancions a unes determinades indústries del país. Diria, però, que l'efecte deu haver estat considerable, atesa la publicitat que les empreses afectades han tractat de desplegar enfront de l'ambient de desprestigi. Segons els meus informes, fins i tot les cases elaboradores de llet i dels seus derivats també han sofert els esquitxos de la renollada general. No fóra extrany, amb tot, que passat un primer període de reacció o desconfiança un públic poc informat, com és el nostre, apliqués la 'màxima': ara estaran escarmentats per una temporada ... i es llancés a un consum superior al terme mitjà d'abans de les sancions.

Es notés característica del nostre país aquesta mena de reacció? Si miren a l'entorn comprovaren que la sensibilització del consumidor és un fet que es dona arreu, i fins en una escala superior a la que es dona entre nosaltres. Potser uns quants exemples ens poden donar idea de les reaccions del públic i de llur importància econòmica:

- A Anglaterra, l'any 1964, quatre-centes persones d'Aberdeen (Escòcia) van sofrir una infecció de febre tifoidal a causa del consum d'una conserva càrnica d'origen sud-americà. Les vendes de carn en conserva minvaren a Anglaterra en un 40 %. Tres anys més tard la recuperació del mercat no solament no era completa, sinó que les vendes estaven un 25 % per sota de les normals d'abans del 1964.
- Als Estats Units, l'any 1963, es produeixen dues morts atribuïdes a contaminació d'una tonyina en conserva. Les vendes experimentaren una mirva de 35 milions de dòlars.

Ja he dit que potser a casa nostra les reaccions no són tan violentes, o potser no tan fàcilment traduïbles a xifres. Tot i això, sí que es nota una onada creixent de sensibilització popular davant els problemes de l'adulteració dels productes alimenticis. Quines deuen ser les causes que afavoreixen l'aparició d'aquest fenomen? Sense pretendre fer-ne una relació exhaustiva podríem indicar les següents:

- la por a la malaltia. Un nivell de vida més elevat fa que avui les persones es preocupin més per la seva salut. No és extrany, doncs, que un factor tan important com és el de l'alimentació, sigui objecte d'una atenció preferent per part de la gent.
- la importància relativa dels aliments en el pressupost familiar. Intimament relacionat amb l'apartat anterior troben, concretament al nostre país, una desproporció desmesurada en el pressupost familiar pel que fa a les despeses en concepte d'alimentació, si hom ho compara amb el que passa en d'altres països.
- la publicitat donada darrerament a les mesures de l'Administració nord-americana sobre la seguretat en els aliments. (1969: assumpte dels ciclanats. 1970: alerta, i prohibicions subsegüents que fan referència al contingut de mercuri en els aliments).
- d'altres raons:
 - la desconexió productor - consumidor,
 - absència d'una reglamentació alimentària adequada,
 - absència d'una pressió per part dels consumidors en forma d'accés polític-social a la direcció del país,
 - presència del fenomen turístic amb una problemàtica qualitat-preu en el negoci hotelier que caldria analitzar adequadament,

DICTARI

12.

4-març-1973

- Sudan demana la llibertat dels diplomàtics, però els guerrillers insisteixen en abandonar el país enduent-se amb ells els ostatges ("rehenes") que tenen en poder seu.

6-març-1973

- Reunió de la Comissió interninisterial de reserves de divises, amb l'objectiu d'estudiar l'actual situació monetària internacional. Fou presidida pel Vice-president del Govern, Almirall Carrero Blanco.

- Els guerrillers de l'organització "Setembre Negre" handit que continuaran la lluita contra el sionisme (els jueus), contra els Estats Units i contra llurs agents en el món àrab.

7-març-1973

- Catàstrofe aèria sobre Nantes, motivada per la vaga dels controladors dels aeroports.

8-març-1973

- Audiència civil del Cap d'Estat espanyol. Franco rep una comissió de l'Ajuntament de Molins de Rei, a Samaranch i al Dr. Puigvert, eminència en el camp de la medicina.

- Treballadors de "General Eléctrica" són sancionats amb la pèrdua de col·locació i sou, degut a una reunió celebrada sense l'autorització de la direcció de l'empresa.

9-març-1973

- Visita dels Prínceps d'Espanya a Gran canària.

- Ha mort el Cardenal Arriba y Castro, arquebisbe dimissionari de Tarragona, resident últimament a Cardedeu (prov. de Barcelona).

13-març-1973

- Eleccions generals a l'Argentina. Triomfa el Front Justicialista d'Alliberament, obtenint el 52 % de vots. Es elegit President H. Càmpora.

- Els indis "sioux", residents a Wounded Knee" es constitueixen en nació sobirana i declaren la guerra al Govern de Washington.

14-març-1973

- Inauguració a Barcelona del Museu Etnològic. Fou presidida pel Sr. Porcióles, alcalde de la Ciutat Contal.

15-març-1973

- Es imposada una multa de 50.000' - ptes. a un sacerdot per una honilia pronunciada en el funeral d'un advocat que actuà com a defensor en el procés de Burgos.

- Audiència de Franco als procuradors sahuris, presidida per l' Almirall Carrero Blanco

- La lliga àrab estudia la situació en el Mar-Roig. Unitats navals de Iemen del nord es dirigiran cap a les illes en les que hom creu que hi ha bases israelís.

17-març-1973

- Acord monetari entre els EE.UU. (Estats Units) i la C.E.E. (Comunitat Econòmica Europea). Washington mantindrà la cotització del dòlar.

- A Filipines els governamentals han fet front a un aixecament dels musulmans secessionistes.

18-març-1973

- Commemoració de l'aniversari de la fundació de les falanges gallegues.

- Violències en el col·legi d'Advocats de Madrid.

20-març-1973

- Reunió de la Permanent del Consell Nacional per estudiar els suggeriments sobre l'informe polític del Govern presentat pel seu Vice-president.

- A Dinamarca: vaga de 250.000 obrers, i no admissió dels treballadors per part dels empresaris.

21-març-1973

- Franco entrega els premis nacionals de natalitat i promoció familiar.

- Londres publica el "Llibre Blanc" sobre l'Ulster. Les seves propostes són les següents: . la base d'un futura legislació constitucional; . la creació d'una assemblea a la qual hom hi accediria per representació proporcional.

22-març-1973

- Sublevació de la policia provincial de Buenos Aires. 3.000 homes ocupen la direcció de la policia de la ciutat de la Plata. Reclanen l'equiparació dels seus sous amb els de la policia federal.

25-març-1973

- Paisley, pastor protestant extremista de l'Ulster demana als protestants d'adoptar uns "principis d'acció" contra el "Llibre Blanc" sobre l'Ulster.

27-març-1973

- Egipte: Sadat assumeix la direcció del Govern. Es preveuen canvis importants a nivell polític.

- Els controladors aèris francesos amenacen novament amb una vaga si es mantenen les sancions governamentals contra 12 dirigents del sindicat cristià.

31-març-1973

- A França s'intensifiquen les vagues estudiantils com a protesta per la Llei sobre supressió de pròrrogues del servei militar.

- Mèxic: 2.710 traficants de drogues detinguts durant el 1972

1-abril-1973

- Comença la conferència de la Lliga àrab, al Caire. Temes: les diferències entre els àrabs i l'armament enviat a Israel.

4-abril-1973

- Sant Adrià del Bessòs: té lloc un enfrontament entre la policia i un grup d'obrers. Mor un obrer.

- Vaga dels alumnes de Belles Arts com a protesta per la manca de llocs de treball adequats.

5-abril-1973

- Inauguració del "Salón del Automovil", a Barcelona, pel ministre de comerç, Fontana Codina.

7-abril-1973

- L'ambaixador de Xina nacionalista (Taipeh) a Madrid abandona el nostre país a causa de les relacions diplomàtiques que el Govern espanyol ha establert amb la Xina comunista (Pekin).

- París: Es assassinat un professor iraquí. Era dirigent del Front Popular marxista per a l'Alliberament de Palestina.

8-abril-1973

- Pla d'actuació acordat pels joves treballadors agrícoles. El seu objectiu és procurar que la joventut rural segueixi dedicada a l'agricultura.

- A Nova York hom ha lograt reproduir sang fora del cos humà.

- Mor Pau Picasso, a l'edat de 92 anys.

11-abril-1973

- Fa 10 anys que Joan XXIII feia pública l'encíclica "Pau a la terra", un dels documents més importants de l'Església moderna.

13-abril-1973

- El ministre espanyol d'Afers Exteriors conversa amb el ministre nord-americà Schultz sobre la relació comercial entre els dos països.

15-abril-1973

- Madrid: 12 obrers sepultats en unes obres d'ampliació del "Metro". 9 d'ells han estat rescats amb vida, però els altres romanen sepultats sota terra.

25-abril-1973

- Visita oficial del ministre marroquí de Negocis Estrangers, el qual ha dit: l'amistat entre Espanya i el Marroc és sòlida; les dificultats són secundàries.

- Madrid: Carrero Blanco inaugura el Centre d'Informàtica de la Seguretat Social.

28-abril-1973

- Reunió del consell espanyol de ministres. Són nomenats dos directors generals: el de política exterior i el d'assumptes eclesiàstics.

- Desconfiança del poble nord-americà en el President Nixon, ja que se'l creu implicat en l'espionatge polític del cas "Watergate".

Dolça Catalunya
pàtria del meu cor,
quan de tu s'allunya
d'enyorança és mor.

Hermosa vall, bressol de ma infantesa,
blanc Pirineu,
màrgens i rius, ermita al cel suspesa,
per sempre adéu !

Arpes del bosc, pinsans i cadernereres,
cantau, cantau,
jo dic plorant a boscos i riberes:
adéu-siau !

On trobaré tos sanitosos climes,
ton cel daurat ?
mes ai, mes ai ! on trobaré tes cimes,
bell Montserrat ?

Enlloc veuré, ciutat de Barcelona,
ta hermosa Seu,
ni eixos turons, joiells de la corona
que et posa Déu.

Adéu, germans; adéu-siau, mon pare,
no us veuré més !
oh si al fossar on jau ma dolça mare,
jo el lliç tingués !

Oh, mariners, lo vent que me'n desterra
que em fa sofrir !
estic malalt, mes ai tornau-me a terra,
que hi vull morir !

JACINT VERDAGUER

... ..

Al poblet de Folgueres, prop de Vic, nasqué, el 17 d'abril del 1875, Jacint Verdaguer. Fill d'uns humils pagesos, de molt petit va haver-se de posar a treballar la terra. Alternava el seu treball amb els estudis de la carrera eclesiàstica que ja tenia començada.

Malgrat la feixuguesa del seu treball rebullien dins del seu esperit les visions i els somnis poètics que el seu geni anava congriant amb l'esperança de veure'ls un dia convertits en cants.

A l'edat de 15 anys fundà, juntament amb altres amics, una societat literària que anomenaren L'ESBART DE VIC, on ell donà a conèixer les seves extraordinàries aptituds per a la poesia.

L'any 1865 obtingué el primer premi als Jocs Florals per dues composicions patriòtiques.

L'obra poètica de Verdaguer és abundantíssima i variada, i la força de la seva inspiració és insuperable. A més de l'Atlàntida, que fou premiada als Jocs Florals de l'any 1877, escriví el poema èpic Canigó i una infinitat de poesies líriques.

Va morir a la Vil.la Joana, de Vallvidrera, el 10 de juny del 1902.

PARLEM BÉ...

MOTS INCORRECTES

MOTS CORRECTES

EL CATALÀ

Abanderat . . .	BANDERER El <u>banderer</u> del campament.
Abandono . . .	ABANDÓ Quin <u>abandó</u> de casa!
Abarcar . . .	ABRAÇAR Qui molt <u>abraça</u> , poc estreny. (Castellà): quién mucho abarca poco aprieta.
Abogat . . .	ADVOCAT L' <u>advocat</u> m'ha donat la raó.
Abono . . .	ADOB Aquest <u>adob</u> està passat.
Abono . . .	ABONAMENT Ha fet un <u>abonament</u> de 50.000 pts. d'entrada.
Abort . . .	AVORTAMENT L' <u>avortament</u> és un homicidi.
Abraç . . .	ABRAÇADA L' <u>abraçada</u> és signe d'amistad.
Acentuar . . .	ACCENTUAR <u>Accentuem</u> bé el català.
Aceptar . . .	ACCEPTAR No li ha <u>acceptat</u> el regal.
Acèquia . . .	SÈQUIA Han fet una <u>sèquia</u> per conduir l'aigua.
Acera . . .	VORERA Aquest carrer no te <u>voreres</u> .
Acert . . .	ENCERT Ha tingut un bon <u>encert</u> .
Acertar . . .	ENCERTAR Quan li pregunten no <u>encerta</u> res.
Aclaració . . .	ACLARIMENT Després d'aquest <u>aclariment</u> he quedat convençut.
Aconteixement . . .	ESDEVENIMENT En aquest poble hi ha pocs <u>esdeveniments</u> .
Acordeón . . .	ACORDIO Toca molt l' <u>acordi</u> .
Acotar . . .	FITAR Aquesta finca està <u>fitada</u>
Adan . . .	ADAM <u>Adam</u> i Eva.

PALMARÉS DE JOAN SABATER

En Joan Sabater va néixer el dia 2 d'octubre del 1.938. I ha estat aquest 26 d'Abril del 1.973 quan s'ha acomiadat de la Selecció Espanyola.

S'ha retirat, com els grans deportistas que han sabut retirar-se quan estan en plena forma.

Joan Sabater va entrar a formar part del Reus l'any 1.953 i només ha estat una temporada fora d'aquest club (de l'any 1.961 al 1.962). Va ser l'any que va anar al "Barcelona" i va ser quan conegué els germans Vilallonga i Santi Garcia (dos dels puntals de la Selecció).

Pro passem a veure el palmarés de Joan Sabater durant aquestos vint anys de dedicació al deport.

113 vegades internacional senior, a més a més de la del comiat; 21 vegades internacional juvenil; 3 vegades campió del món; 3 vegades subcampió del món en l'equip espanyol; una vegada campió continental, i 2 subcampió en l'equip espanyol.

En el "Reus" el palmarés és el següent: 6 vegades campió d'Europa; 4 vegades campió de la Copa del Generalíssim; 4 vegades campió de la Lliga nacional; 4 vegades de la divisió d'Honor; 2 vegades campió de Catalunya, i Campió de la Copa del món al Brasil.

Cal afegir-hi també bastants subcampionats i trofeus. Li va concedir també la medalla d'or la F.I.R.S., que només ostenta un altre jugador portugués.

A partir d'aquest palmarés se'l pot considerar, doncs, com un mestre en aquest deport tan català com és el hockey sobre patins.

I per celebrar la gran retirada, un gran partit contra la Selecció Portuguesa, en el qual predominà l'equip espanyol (4-1) fins que es retirà Sabater. El resultat final del partit fou de 4-3.

Esperem que ben aviat surti un jugador com "Joanet", altrament als portuguesos els queda el camí molt desbrossat.

Josep Virgili

Una retirada a temps és una victòria.

- SPORTS -

18.

→ El tenista rumà Ilie Nastase ha guanyat el torneig " OPEN " de tenis de Montecarlo per tercera vegada consecutiva, guanyant d'una forma definitiva al suec Børg per 6-4, 6-1, 6-2. El públic va estar tot el partit a favor de Børg que tant sols té 16 anys.

- La I Copa llatina de natació celebrada a la piscina de Sometres del "C. N. Fluminense" de Rio de Janeiro en la qual competien els següents països: Brasil, França, Itàlia, Espanya, i Mèxic. Espanya va quedar classificada en quart lloc.

- En el torneig internacional de waterpolo celebrat a Gènova, l'equip espanyol juvenil ha quedat classificat en 1er. lloc per major diferència de jocs.

- Portugal s'ha proclamat campiona de la Copa de les Nacions de "Hockey sobre patins" al guanyar a Espanya per dos punts a zero en el partit últim celebrat a Montreux. Espanya va quedar classificada en segon lloc.

- S'anuncia a França la presentació d'un nou model de Matra-Simca anomenat BLAGHELRA. Aquest model té una línia molt atractiva, és un COUPEE extra, baix, de tres plaçes en el seient de davant, el motor és al davant de l'eix posterior del vehicle.

Medeix l'17 m. d'alçada molt ben perfilat i lleuger (885Kg) els seus 84 cavalls li permeten assolir una velocitat de 185 Km/h. L'amplada del cotxe és de 1'75 metres i el seu llarg total de 3'97 metres. L'estructura de la carrossaria és molt rígida amb arc de seguretat.

- S'estableixen 3 nous rècords nacionals femenins aconseguits per: Belèn Azpeitia, de Guipúscoa (3.000 metres); Mª Jesús Herves de Pontevedra (100 metres juvenils); i Glòria Pujol de Sabadell (600 metres llisos) durant el trofeu " Societat Gimnástica " de Pontevedra, celebrat en aquesta ciutat.

Antoni Duch

Si t'has vençut a tu, no et vencerà ningú.

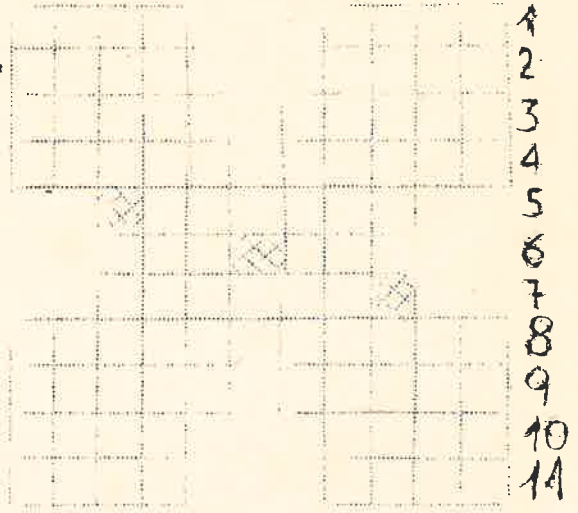
Qui no s'arrisca no pisca.

PASATEMPAS 19.

HORIZONTALES:

1. Cola. En femenino, de poca altura.-2. Masa de nieve que cae de las altas montañas. Al revés, privada del habla.-3. Facultad de discernir. Parásito microscópico que produce enfermedades cutáneas.-4. Presenta razones o argumentos contra lo que otro manifiesta. Cúspides, cumbres.-5. Ciudad de la provincia de Navarra.-6. En francés, oro. Al revés, isla del Mediterráneo, en la bahía de Marsella.-7. Al revés, rey de Asturias; hijo de don Pelayo.-8. Eminente filósofo, considerado como fundador del método experimental.-9. Camarada, compañera. Larva de los insectos lepidópteros o mariposas.-10. Especie de palmera del Ecuador. Planta gramínea, originaria de América Tropical.-11. Mamífero rumiante de la familia de los bóvidos, que vive en la isla Célebes. Pronombre personal de tercera persona en género neutro.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

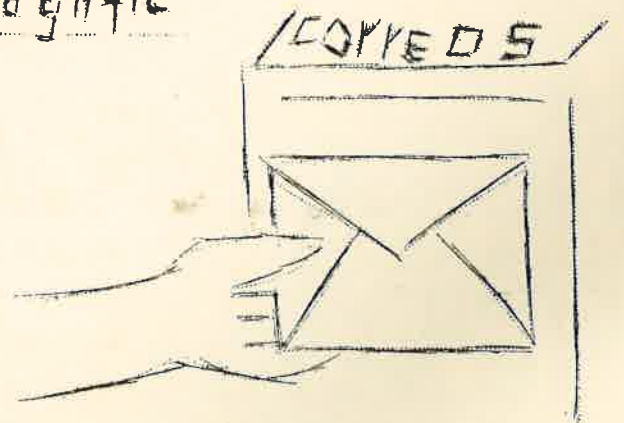
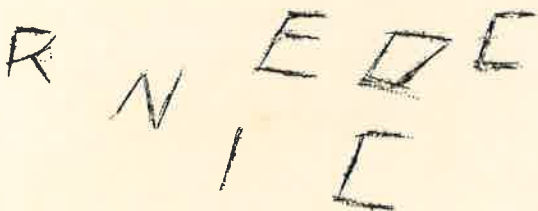

VERTICALES:

1. Poco frecuente. Lugar destinado para los equipajes en la parte superior de algunos automóviles.-2. Al revés, parte ancha del remo. Ciudad de Jordania.-3. Hombre que trabaja en el fondo del mar. Agrio, avinagrado.-4. Estudio de los dientes y del tratamiento de sus dolencias.-5. Sustancias albuminoides constituyentes del sistema nervioso.-6. Consonante. Consonante.-7. Falto de cabeza.-8. Que tiene forma de bacilo.-9. Al revés, adorada, querida. Adverbio de modo, así como.-10. Pone a Dios por testigo para afirmar o negar algo. Ligero, rápido resuelto.-11. Dueños. Atadura de cintas que sirve de adorno.

Jeroglífico

Combinando adecuadamente estas letras podrá formar el nombre de un famoso orador romano.

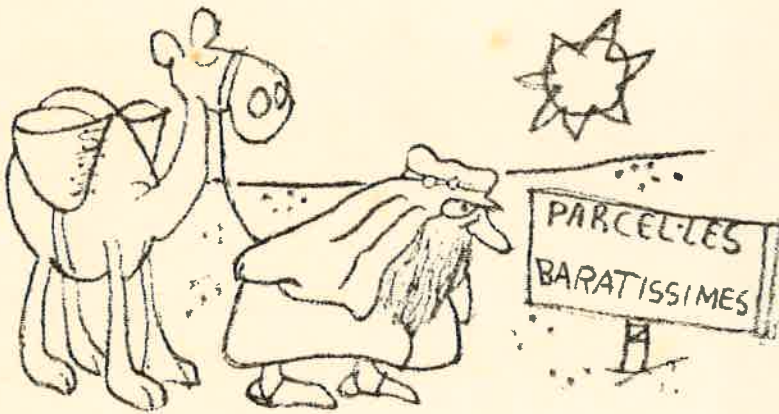
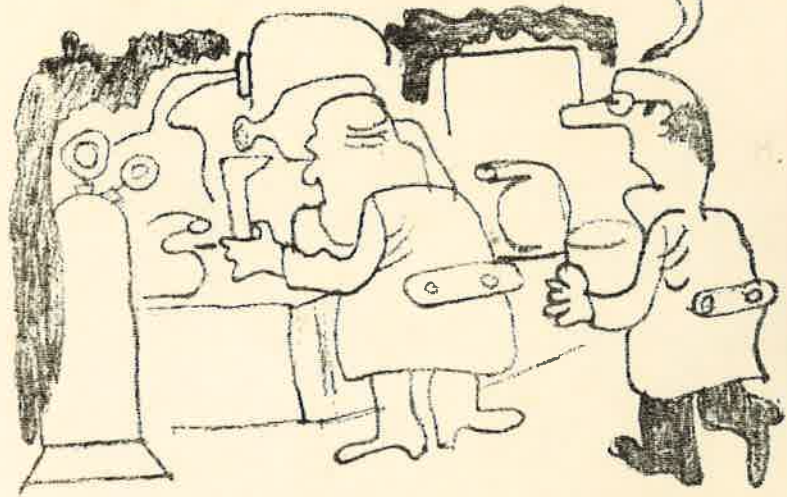
¿ Como encontraste a Javier?

GALERIA DE L'HUMOR

Crec que el meu marit sofreix algun trastorn mental. S'empenya a pagar-ho tot al contat.

Més difícil encara, hem d'inventar adulterants que no deixin rastre.

No et deixes res?
La pistola, la bomba, el paracaigudes.

